

ĐẢNG CSVN LÀM “QUỐC TANG” CHO FIDEL HAY “QUỐC TÁNG” TRƯỚC CHO CHÍNH MÌNH?

Thiện Ý.

Tin truyền thông quốc tế cho hay, ngày 26-11-2016 nhà độc tài cộng sản Fidel Castro đã chết ở tuổi 90, sau 47 năm cầm quyền trực tiếp (1959-2006) và 10 năm cầm quyền gián tiếp (2006-2016) sau khi truyền ngôi cho người em ruột là Raul Castro trong chức vụ tối cao đảng (Bí thư Thứ nhất) và nhà nước cộng sản Cuba (Chủ tịch nước). Đảng và nhà cầm quyền Cuba đã làm quốc táng cho lãnh tụ cộng sản Fidel Castro là điều tất nhiên. Thế nhưng chỉ vài ngày sau cái chết của nhà độc tài này, đảng và nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam (CSVN) đã ra quyết định quốc tang vào ngày 4-12-2016, cho một lãnh tụ cộng sản nước ngoài này, đã làm nhân dân trong nước “bức xúc” và nhiều người cho rằng làm như thế là làm nhục quốc thể. Người ta tự hỏi đảng CSVN làm “quốc tang” cho Fidel Castro hay làm “Quốc tang” cho chính mình”?

Vì làm quốc tang cho Fidel Castro là bắt các cơ quan chính quyền trong nước và các cơ sở ngoại giao ở nước ngoài phải treo cờ rủ, có vải khăn tang, buộc nhân dân cả nước phải ngừng mọi hoạt động giải trí vui chơi trong ngày quốc tang, để tỏ lòng thương tiếc và biết ơn một người nước ngoài vừa nằm xuống. Trong khi người nước ngoài này không có công trạng to tát gì với nhân dân và đất nước Việt Nam, ngoài một vài hành động và lời nói “dao to búa lớn” để yểm trợ cho cái gọi là “*Cuộc kháng chiến chống Mỹ cứu nước, giải phóng Miền Nam, thống nhất đất nước*” trong quá khứ, mà thực tế cũng như thực chất chỉ là cuộc chiến tranh “*Cốt nhục tương tàn, nôi da sáo thịt*” do đảng CSVN thực hiện, không vì lợi ích dân tộc, chỉ có hại mà không có lợi gì cho nhân dân và đất nước Việt Nam, mà chỉ vì lợi ích cho cộng sản quốc tế như lời cổ Tổng bí thư đảng CSVN Lê Duẩn từng nói “*Ta đánh Mỹ đây là đánh cho Liên Xô, cho Trung Quốc...*”!

Như vậy quan hệ “**tình cảm cách mạng**” trong quá khứ sai lầm ấy, chỉ có giữa các lãnh tụ, lãnh đạo của hai đảng cộng sản Việt Nam và đảng cộng sản Cuba, vốn là những công cụ một thời của hai tân đế quốc cộng sản Liên Xô và Trung Quốc. Vì vậy, nếu muốn thể hiện lòng tiếc thương trước sự ra đi vĩnh viễn của người đồng chí anh em cộng sản, các lãnh đạo đảng CSVN chỉ có thể làm “Đảng tang” cho Fidel Castro. Đồng thời về mặt nhà nước nhà cầm quyền CSVN chỉ cần chia buồn với đảng và chính phủ cộng sản Cuba

theo nghi thức ngoại giao thường dành cho một nguyên thủ quốc gia đã về hưu là đủ.

Trong khi đối với nhân dân Việt Nam, Fidel Castro và cả cái đảng cộng sản Cuba đã không có công trạng gì với dân tộc và đất nước Việt Nam. Trái lại, xét về hậu quả tai hại nhiều mặt cho đất nước Việt Nam, do cuộc “*chiến tranh giải phóng Miền Nam*” sai lầm mà đảng CSVN gây ra, thì sự góp phần vào cuộc chiến này của cá nhân Fidel Castro và đảng cộng sản Cuba, là có tội với nhân dân Việt Nam. Thật là nghịch lý khi đảng CSVN bắt nhân dân cả nước phải để tang để tỏ lòng thương tiếc một kẻ từng tiếp tay cho những cá nhân và tập đoàn đã gây tai hại cho nhân dân và cho đất nước.

Vì vậy, trước cái chết của lãnh tụ cộng sản Cuba Fidel Castro, hầu hết nhân dân Việt Nam không thể có cái nhìn và đánh giá khác hơn là một nhà độc tài CS tiêu biểu còn sót lại của thời kỳ chiến tranh ý thức hệ cộng sản chủ nghĩa và tư bản chủ nghĩa vừa mới ra đi. Nhân dân Việt Nam dường như không thương tiếc mà chỉ thương hại cho một nhân tài của đất nước Cuba, tốt nghiệp cử nhân luật tại Đại học La Habana và từng là một luật sư, mà vì hoang tưởng, nên cả một đời lao vào một cuộc chiến đấu, cho đến khi nhắm mắt ở tuổi 90 vẫn không thành đạt được mục tiêu lý tưởng, là xây dựng thành công xã hội chủ nghĩa không tưởng của mình trên đất nước Cuba.

Trái lại, nếu Fidel Castro đã lãnh đạo cuộc cách mạng lật đổ được chế độ độc tài cá nhân tư sản Batista vào 1-1-1959, thì sau đó chính Ông nhanh chóng trở thành một nhà lãnh đạo độc đoán, chuyên quyền, từ chối mọi chia sẻ quyền lực, thẳng tay đàn áp đối lập. Tháng 2-1959 Fidel nắm chức Thủ Tướng. Năm 1961 Fidel tuyên bố Cách mạng Cuba đi theo con đường xã hội chủ nghĩa. Năm 1965 Ông thành lập đảng Cộng sản Cuba mới, nắm chức bí thư thứ nhất kiêm Chủ tịch nước. Dưới chế độ độc tài toàn trị XHCN Cuba, Fidel và đảng CSCB đã gây hậu quả nghiêm trọng và toàn diện cho quốc đảo khoảng 11 triệu dân, chỉ cách tiểu bang Florida bờ biển phía Đông của Hoa Kỳ khoảng 150 cây số. Nhân dân Cuba đã phải sống những năm dài nghèo đói, thiếu thốn mọi mặt, bị tước đoạt các quyền tự do, dân chủ, nhân quyền. Dưới chế độ độc tài toàn trị của đảng CS Cuba do Fidel Castro cầm đầu, nhiều mặt còn tệ hại thua kém hơn nhiều so với chế độ độc tài Batista trước đó.

Một sự kiện thua kém tiêu biểu trong nhiều thua kém trên lãnh vực nhân quyền, là vào ngày 26-7-1953, Fidel Castro chỉ huy một đội quân tấn công trại lính Moncada ở Santiago Cuba, Ông bị bắt và bị kết án 15 năm tù.

Nhưng chỉ 2 năm sau thì được ân xá. Như vậy, nếu trong khi chế độ chuyên chính vô sản do Fidel Castro thiết lập tại Cuba 51 năm qua (1965-2016), một kẻ chống chế độ đương quyền như Fidel Castro liệu có sống còn để sau đó nắm được chính quyền? Tương tự, như chế độ chuyên chính vô sản của Ông Hồ Chí Minh và các lãnh đạo đảng CSVN áp đặt tại Việt Nam, thực tế cho thấy tệ hại hơn nhiều so với chế độ dân chủ VNCH ở Miền Nam là tất nhiên rồi, thậm chí nhiều mặt còn tồi tệ hơn cả các chế độ quân chủ chuyên chế và chế độ thực dân Pháp trước đó tại Việt Nam. Nếu chính quyền VNCH trong thời kỳ chiến tranh Quốc-Cộng (1954-1975) có cách hành xử khác hơn với những người cộng sản bị bắt cầm tù, như đảng và nhà cầm quyền CSVN đã đối xử tàn bạo với những người chống chế độ, liệu nhiều lãnh đạo và các cán binh CSVN có tồn tại để sau ngày 30-4-1975 lên nắm chính quyền các cấp không? Vì ngay cả nhiều bản án tử hình Việt cộng, chính quyền Miền Nam vẫn không thi hành để cho được sống sót đến sau ngày 30-4-1975.

Tuy nhiên, niềm an ủi cho Fidel Castro, cũng như nhiều lãnh đạo cộng sản các nước, trong đó có CSVN, là dù không thành công về mục tiêu xây dựng chủ nghĩa xã hội không tưởng, nhưng bản thân đã **“thành danh và thành thân”**. Vì bản thân Castro đã được sống một cuộc đời **“Vinh thân, phì gia”** và đầy quyền uy, kể từ sau khi nắm được chính quyền, được thế giới cộng sản ca ngợi và tôn vinh là **“Nhà lãnh đạo cách mạng xã hội chủ nghĩa kiệt xuất...”**, là **“lá cờ đầu trong phong trào giải phóng dân tộc”** ở các nước thuộc địa nói chung, vùng Châu Mỹ Latin nói riêng....

Những lãnh tụ và lãnh đạo hàng đầu đảng và nhà nước Việt Nam dường như cũng có chung niềm an ủi và tự hào đến cuối đời như lãnh tụ Fidel Castro, vì cùng chủng loại, **“Không thành công thì thành thân”**. Vì vậy đảng và nhà cầm quyền CSVN đã bất chấp lòng dân, coi thường công luận, ngang nhiên tổ chức “Quốc tang” cho Fidel Castro, một lãnh tụ cộng sản nước ngoài, chẳng có công trạng nhỏ to gì với nhân dân và đất nước, ngoài cả dự liệu của luật pháp do chính họ đẻ ra, chưa có tiền lệ nào như thế cả. Phải chăng làm “Quốc tang” trái khoáy cho một lãnh tụ CS ngoại nhân này, là điềm gỡ báo trước cho đảng CSVN, như là làm trước một **“Quốc táng”** cho chính mình, sợ rằng mai này các lãnh tụ đảng và chế độ CSVN chết bất đắc kỳ tử, không còn cơ hội được nhân dân làm **“Quốc tang”** cho mình?

Tựu chung, đảng và nhà nước CSVN ra quyết định làm quốc tang cho Fidel Castro, một lãnh tụ CS Cuba vào ngày 4-12-2016 tới đây, đối với nhân dân Việt Nam là làm nhục quốc thể. Một lần nữa cho thấy, đảng CSVN luôn đặt lợi ích của đảng CSVN trên lợi ích nhân dân và danh dự Tổ quốc. Giờ này

đã là giờ thứ 25 của chủ nghĩa cộng sản, mà sao những người lãnh đạo đảng và chế độ CSVN vẫn ngoan cố chưa nhìn ra hay nhìn ra mà không giám thừa nhận về một quá khứ sai lầm gây hậu quả nghiêm trọng, toàn diện và di hại lâu dài cho dân cho nước, nay còn muốn lợi dụng hào quang quá khứ của một xác chết là lãnh tụ cộng sản Cuba Fidel Castro để tự sướng và tiếp tục lừa bịp thế hệ con cháu là làm sao?

Thiện Ý

Houston, ngày 1-12-2016